

وبینار نقش مربی در ورزش کودکان و نوجوانان

معاونت پژوهش و فناوری دانشکده شریعتی با همکاری گروه تربیت بدنی برگزار می کند.

"وبینار نقش و مسوولیت مربی در ورزش کودکان و نوجوانان"

مدرس: آقای دکتر بهزاد احمدی
(مدرس دانشکده شریعتی)

تاریخ برگزاری: چهارشنبه ۲۴ آذرماه ۱۴۰۰
زمان: ساعت ۱۸:۳۰ تا ۱۹:۳۰

لینک برگزاری: <http://vclass1.sharlaty.ac.ir/aor>

به مناسبت هفته پژوهش، به همت معاونت پژوهش و فناوری دانشکده شریعتی با همکاری گروه تربیت بدنی و پشتیبانی واحد فناوری اطلاعات، وبیناری با عنوان "نقش مربی در ورزش کودکان و نوجوانان" در تاریخ ۲۴ آذر ماه برگزار گردید.

به گزارش واحد پژوهش و فناوری، دکتر احمدی به اهمیت فوق العاده نقش مربی در همه زمینه‌ها و تاثیرات مثبت و یا منفی رفتار و عملکرد مربی، بر رده‌های مختلف سنی کودکان و نوجوانان و تبعات آن حتی در طول زندگی کودکان و نوجوانان، به عنوان یک الگو و اسوه اشاره نمودند. در این وبینار، به طور اخص به نقش و وظایف مربی در ورزش کودکان پرداخته شد. مربیگری دارای سبک‌ها و نقش‌های متفاوتی است. سبک‌های دستوری و غیر دستوری، سبک‌های احساسی، منعطف، شوخ طبعی و سبک حمایتی از جمله سبک‌های مربیگری هستند.

انگیزه کودکان از بازی و ورزش، خوشحال شدن و لذت بردن است، پس مربی باید به نحوی به کودکان آموزش دهد که کودکان مادامی که از ورزش و تمرین لذت می‌برند با صفات پسندیده‌ای مثل استقلال، اعتماد به نفس، جوانمردی، مشارکت اجتماعی، مسئولیت‌پذیری، تعهد، دوست‌یابی و... هم آشنا شوند. به طور کلی دو نوع تمرین ورزشی وجود دارد،

تمرین عمدی که سازمان یافته و قانونمند است و بازی عمدی که انعطاف پذیر است و قوانین خشک و سختی هم ندارد. در کار با کودکان، بازی عمدی روش بهتری است و کودکان در این روش احساس شادی بیشتری را تجربه می کنند.

نقش و مسئولیت های مربی: ۱. مربی باید توجه داشته باشد که تمرینات با شرایط جسمی و رده های سنی کودکان مناسب باشد. این امر به خصوص در ورزشهایی که به صورت جمعی یا دو نفره انجام می شود، بسیار مهم است. ۲. محیط ورزشی و وسایل آن باید از ایمنی کامل برخوردار باشند، امنیت مکان و وسایل ورزشی، برای کودکان و خانواده هایشان بسیار مهم است. ۳. تمرینات باید سرگرم کننده و متنوع باشند، تمرینات تکراری و خشک و سخت موجب یأس و ناامیدی کودکان می شود. ۴. مربی باید طوری رفتار کند که کودکان و حتی نوجوانان از برد و باخت درک درست و منطقی پیدا کنند. کودکان و حتی نوجوانان باید بیاموزند که قرار نیست به هر قیمتی در مسابقات برنده شوند چون گاهی ممکن است که دچار کجروی و تقلب شوند. ۵. مربی باید از او حمایت کند و او را فردی سهل انگار قلمداد نکند. ۶. مربی باید برخورد محترمانه با همه افراد حادثه ای رخ داد، قانون از او حمایت کند و او را فردی سهل انگار قلمداد نکند. ۷. مربی باید برخورد محترمانه با همه افراد داشته باشد حتی در زمان باخت در یک مسابقه. ۸. مربی باید به دقت به حرفهای بازیکنان گوش دهد. ۹. بیشتر از تشویق استفاده کند و اگر مجبور به تنبیه می شود حتما رعایت انصاف را داشته باشد. زمان تنبیه، نباید طولانی شود زیرا موجب غفلت یا دلسردی بازیکن می شود، باید به نحو مقتضی بازیکن را دوباره به بازی برگرداند. ۱۰. مربی باید با داوران تعامل داشته باشد و به آنها حتی در زمان باخت نیز احترام بگذارد. ۱۱. از کلمات سخت و غیر قابل درک برای کودکان استفاده نکند و قوانین و اصطلاحات را به زبان ساده و روان بیان کند. ۱۲. مربی باید همیشه آگاه و مطمئن صحبت کند.

هدف نهایی یک مربی باید رشد روحی و جسمی کودکان و نوجوانان باشد تا بتوانند در عرصه های مختلف زندگی خود، زنان و مردانی موفق باشند. در پایان وبینار استاد به سؤالات مطرح شده ی دانشجویان پاسخ دادند.

